

Samarbetsmodeller och terapeutroller vid psykoterapi

Curt Åmark

Vi som sitter här har allesammans erfarenheter från traditionellt sjukvårdsarbete, där vi har upplevt väl utformade yrkesroller och klara avgränsningar ifråga om arbetsuppgifter mellan de olika rollinnehavarna och där vi också har blivit vana att utnyttja traditionella rollinsignier, då vi utför våra uppgifter, t. ex. uniformer och vita rockar, stetoskop och nycklar. Men vi har också allesammans erfarenheter från nya samarbetsmodeller, och det är dem som vi skall försöka presentera här. Vi har också prövat nya terapeutroller, som i stort sett innebär, att vi har vågat gå utanför områden, som traditionellt har varit inmutade som läkarens, psykologens, kuratorns, sjuksköterskans arbetsuppgifter. Vi har också vågat släppa in andra på områden, som vi redan har mutat in och betraktat som våra revir.

En människa med konflikter, problem och symtom är i första hand inte psykiaterns, kuratorns eller psykologens fall utan det är en människa, som behöver hjälp av oss alla. Det är viktigt att hon blir bedömd av alla specialister, men det viktiga är inte vem som behandlar henne. Ibland är det läkaren, ibland psykologen, ibland socionomen som gör insatserna och de kan vara ungefär desamma vilken specialist det än är. Den gemensamma bedömningen gör vi vid våra diskussioner tillsammans. Man kan uttrycka det så, att vi arbetar tillsammans med och genom varandra.